

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (harmadik tanács)

2017. szeptember 13.*

„Előzetes döntéshozatal – 604/2013/EU rendelet – Egy harmadik országbeli állampolgár által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározása – 28. cikk – A nemzetközi védelmet kérelmezőnek a felelős tagállamnak való átadása céljából történő őrizetbe vétele – Az átadás végrehajtására nyitva álló határidő – Az őrizet maximális időtartama – Kiszámítás – Az átvétel iránti megkeresésnek az őrizetbe vétel előtti elfogadása – Az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztése”

A C-60/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (stockholmi bevándorlásügyi közigazgatási fellebbviteli bíróság, Svédország) a Bírósághoz 2016. február 3-án érkezett, 2016. január 29-i határozatával terjesztett elő a

Mohammad Khir Amayry

és

a **Migrationsverket**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (harmadik tanács),

tagjai: L. Bay Larsen tanácselnök (előadó), M. Vilaras, J. Malenovský, M. Safjan és D. Šváby bírák,

főtanácsnok: Y. Bot,

hivatalvezető: C. Strömholm tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. január 25-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- M. Khir Amayry képviseletében S. Stoeva advokat,
- a Migrationsverket képviseletében F. Beijer és F. Axling, meghatalmazotti minőségben,
- a svéd kormány képviseletében L. Swedenborg, A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson és N. Otte Widgren, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: svéd.

- a belga kormány képviselőjében M. Jacobs és C. Pochet, meghatalmazotti minőségben,
- a német kormány képviselőjében T. Henze és R. Kanitz, meghatalmazotti minőségben,
- a holland kormány képviselőjében M. K. Bulterman és B. Koopman, meghatalmazotti minőségben,
- a lengyel kormány képviselőjében B. Majczyna, meghatalmazotti minőségben,
- az Egyesült Királyság kormánya képviselőjében C. Crane és M. Holt, meghatalmazotti minőségben, segítők: D. Blundell barrister,
- a svájci kormány képviselőjében C. Bichet, meghatalmazotti minőségben,
- az Európai Bizottság képviselőjében M. Condou-Durande és K. Simonsson, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2017. március 1-jei tárgyaláson történt meghallgatását követően,
meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 180., 31. o., a továbbiakban: „Dublin III” rendelet) 28. cikke (3) bekezdésének értelmezésére irányul.
- 2 E kérelmet a Mohammad Khir Amayry és a Migrationsverket (bevándorlási hivatal, Svédország, a továbbiakban: hivatal) között ez utóbbi azon határozata tárgyában folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, amellyel a „Dublin III” rendelet alapján elrendelte M. Khir Ayrtyt őrizetben tartását, Olaszországnak való átadásáig.

Jogi háttér

Az uniós jog

A 2013/33/EU irányelv

- 3 A nemzetközi védelmet kérelmezők befogadására vonatkozó szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 2013/33/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2013. L 180., 96. o.; a továbbiakban: befogadási irányelv) 8. cikke az alábbiakat írja elő:

„(1) A tagállamok senkit sem tarthatnak őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy az érintett a nemzetközi védelem megadására és visszavonására vonatkozó közös eljárásokról szóló, 2013. június 26-i 2013/32/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek [(HL 2013. L 180., 60. o.)] megfelelően kérelmet nyújtott be.

[...]

(3) A kérelmezőt csak akkor lehet őrizetbe venni, ha:

[...]

f) az összhangban van [a »Dublin III«] rendelet 28. cikkével.

[...]”

- 4 A befogadási irányelvnek a „Biztosítékok az őrizetben tartott kérelmezők számára” című 9. cikkének (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A kérelmezőt a lehető legrövidebb időre és kizárólag a 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott okok fennállásának idejére lehet őrizetbe venni és ott tartani.

A 8. cikk (3) bekezdésében meghatározott őrizetben tartási okokat érintő közigazgatási eljárásokat kellő gondossággal kell végrehajtani. A közigazgatási eljárásokban fellépő – a kérelmezőnek fel nem róható – késedelmek nem indokolják az őrizet meghosszabbítását.”

A „Dublin III” rendelet

- 5 A „Dublin III” rendelet (20) preambulumbekkezdésének szövege a következő:

„A kérelmezők őrizetbe vételét és őrizetben tartását azon alapvető elvvel összhangban kell alkalmazni, hogy senki sem tartható őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy nemzetközi védelmet kér. Az őrizet időtartamának a lehető legrövidebbnek kell lennie, és tiszteletben kell tartania a szükségesség és az arányosság elvét. Így különösen, a kérelmezők őrizetbe vételének és őrizetben tartásának összhangban kell lennie [a menekültek helyzetére vonatkozó, 1951. július 28-án Genfben aláírt egyezmény (kihirdette: az 1989. évi 15. tvr.)] 31. cikkével. Az őrizetben tartottak tekintetében e rendeletben szabályozott eljárásokat kiemelt fontossággal kell kezelni, és a lehető legrövidebb határidőn belül kell végrehajtani. Az őrizetben tartást szabályozó általános garanciák és az őrizetben tartási körülmények tekintetében a tagállamoknak adott esetben a [befogadási] irányelv rendelkezéseit kell alkalmazniuk az e rendelet alapján őrizetben tartott személyek vonatkozásában is.”

- 6 E rendelet 27. cikkének (3) és (4) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„(3) Az átadásra vonatkozó határozatok elleni fellebbezésre vagy felülvizsgálatra vonatkozóan a tagállamok jogszabályaikban előírják az alábbiakat:

- a) a fellebbezés vagy felülvizsgálat feljogosítja az érintettet, hogy annak elbírálásáig az adott tagállamban maradjon; vagy
- b) az átadás automatikusan felfüggesztésre kerül, és e felfüggesztés megszűnik azon észszerű időtartam elteltével, amely alatt valamely bíróságnak vagy törvényszéknek [helyesen: valamely bíróságnak] a felfüggesztés iránti kérelem alapos és szigorú vizsgálatát követően határozatot kellett hoznia arról, hogy a fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak halasztó hatályt biztosít-e; vagy
- c) az érintett személy észszerű időtartamon belül kérelmezheti a bíróságtól vagy törvényszéktől [helyesen: a bíróságtól] az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését a fellebbezés vagy felülvizsgálat elbírálásáig. A tagállamok azáltal biztosítják a hatékony jogorvoslatot, hogy felfüggesztik az átadás végrehajtását mindaddig, amíg a felfüggesztés iránti első kérelemről határozatot nem hoznak. Az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztéséről

észszerű időtartamon belül határozni kell, ugyanakkor ezen időtartamnak lehetővé kell tennie a felfüggesztés iránti kérelem alapos és szigorú vizsgálatát. Az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését elutasító határozat ismerteti az alapjául szolgáló indokokat.

(4) A tagállamok előírhatják, hogy az illetékes hatóságok hivatalból dönthetnek az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztéséről a fellebbezés vagy felülvizsgálat elbírálásáig.”

7 Az említett rendelet 28. cikke a következőket írja elő:

„(1) A tagállamok senkit nem tarthatnak őrizetben kizárólag azon az alapon, hogy az e rendelettel létrehozott eljárás hatálya alá tartozik.

(2) Ha komoly veszély áll fenn a szökésre, a tagállamok e rendelettel összhangban egyedi elbírálás alapján őrizetben tarthatják az érintett személyt az átadási eljárások biztosítása érdekében és kizárólag akkor, ha az őrizet arányos, továbbá ha kevésbé kényszerítő jellegű alternatív intézkedések alkalmazása nem lenne hatékony.

(3) Az őrizetnek a lehető legrövidebb ideig kell tartania, és nem lehet hosszabb, mint az e rendelet alapján történő átadás megtörténteig előírt közigazgatási eljárások kellő gondossággal történő elvégzéséhez észszerűen szükséges idő.

Ha egy személyt ezen cikk alapján őrizetben tartanak, az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresés határideje nem haladhatja meg a kérelem benyújtásától számított egy hónapot. Az a tagállam, amely e rendelettel összhangban lefolytatja az eljárást, ilyen esetekben sürgős választ kér. A kérés beérkezésétől számított két héten belül választ kell adni. Amennyiben két héten belül nem érkezik válasz, az a megkeresés elfogadását jelenti, és a személy átvételének vagy visszavételének kötelezettségét vonja maga után, ideértve a megérkezésével kapcsolatos megfelelő intézkedésekre vonatkozó rendelkezéseket is.

Ha egy személyt ezen cikk alapján őrizetben tartanak, a megkereső tagállam e személyt a gyakorlatban lehetséges legrövidebb időn belül átadja a felelős tagállamnak, de legkésőbb hat héttel azt követően, hogy egy másik tagállam hallgatólagosan vagy kifejezetten elfogadta az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresést, vagy hat héttel azt követően, hogy a fellebbezés vagy felülvizsgálat a 27. cikk (3) bekezdésével összhangban már nem bír halasztó hatállyal.

Ha a megkereső tagállam nem tartja be az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresésre vonatkozó határidőket, vagy ha az átadás a harmadik albekezdésben említett hathetes időtartamon belül nem történik meg, a személy nem tartható tovább őrizetben. A 21., 23., 24. és 29. cikk továbbra is értelemszerűen alkalmazandó.

(4) A felelős tagállamhoz történő átadási eljárások biztosítása érdekében az őrizetben tartási körülmények és az őrizetben tartott személyekkel kapcsolatban alkalmazandó biztosítékok tekintetében a [befogadási irányelv] 9., 10. és 11. cikke alkalmazandó.”

8 Ugyanezen rendelet 29. cikkének (1) és (2) bekezdése a következőképpen került megfogalmazásra:

„(1) A kérelmezőnek [...] a megkereső tagállam részéről a felelős tagállamnak történő átadása [...] a lehető leghamarabb kivitelezhető időpontban [történik], de legkésőbb hat hónappal az érintett személy átvétele vagy visszavétele iránti megkeresés másik tagállam általi elfogadását, vagy a 27. cikk (3) bekezdésének megfelelő halasztó hatály esetén hat hónappal a fellebbezéssel vagy felülvizsgálattal kapcsolatos jogerős határozatot követően.

[...]

(2) Amennyiben az átadásra nem kerül sor a hat hónapos határidőn belül, a felelős tagállam mentesül az érintett személy átvételére vagy visszavételére vonatkozó kötelezettség alól, és a felelősség a megkereső tagállamra hárul. E határidő legfeljebb egyéves időtartamra meghosszabbítható, ha az átadásra az érintett személy szabadságvesztése miatt nem kerülhetett sor, illetve legfeljebb tizennyolc hónapra, ha az érintett személy ismeretlen helyen tartózkodik.”

A svéd jog

- 9 Az utlänningslag (külföldiekről szóló törvény, SFS 2005, 716. sz.) 1. fejezetének 8. §-a értelmében a törvényt úgy kell alkalmazni, hogy az érintett szabadságát az egyedi esetekben szükségesnél nagyobb mértékben ne korlátozzák.
- 10 E törvény 1. fejezetének 9. §-a úgy rendelkezik, hogy az említett törvénynek az idegenrendészeti kiutasítással és a kitoloncolással kapcsolatos rendelkezései az átadásra vonatkozó, a „Dublin III” rendelet alapján hozott határozatokra is megfelelően alkalmazandók.
- 11 A 10. fejezet 1. §-a megengedi a 18. életévét betöltött külföldi személy őrizetbe vételét, ha ez a kitoloncolást elrendelő határozat végrehajtásának előkészítéséhez vagy foganatosításához szükséges.
- 12 A külföldiekről szóló törvény 10. fejezete 4. §-a úgy fogalmaz, hogy a külföldi személy nem tartható őrizetben két hónapnál hosszabb ideig, hacsak nem állnak fenn alapos indokok egy hosszabb ideig tartó őrizet igazolásához, majd kifejtésre kerül, hogy a külföldi személy ilyen indokok fennállása esetén sem tartható őrizetben három hónapnál hosszabb ideig. Ha az átadásra vonatkozó határozat végrehajtása valószínűleg hosszabb időt vesz igénybe a külföldi személy együttműködésének hiánya miatt, illetve ha időbe telik a szükséges dokumentumok beszerzése, az őrizet legfeljebb tizenkét hónapig tart.

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 13 M. Khir Amayry 2014. december 19-én nemzetközi védelem iránti kérelmet terjesztett elő Svédországban.
- 14 Mivel az Eurodac- rendszerben való keresés során kiderült, hogy az érintett 2014. december 6-án Olaszország területére utazott be, és hogy 2014. december 17-én a dán hatóságoktól már kért ilyen védelmet, a hivatal 2015. január 15-én kérelmezte az olasz hatóságoktól M. Khir Amayry átvételét.
- 15 Az olasz hatóságok ezen átvétel iránti megkeresésnek 2015. március 18-án helyt adtak.
- 16 A hivatal 2015. április 2-án elutasította M. Khir Amayry tartózkodási engedély iránti kérelmét, ezzel együtt a nemzetközi védelem iránti kérelmét, lezárta a menekültstátuszra vonatkozó ügyet, továbbá az érintett Olaszországnak való átadásáról határozott. Ezenkívül, mivel a hivatal úgy vélte, hogy komoly veszélye áll fenn annak, hogy az érintett megszökik, elrendelte az őrizetbe vételét.
- 17 M. Khir Amayry a Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolen (Stockholmban tárgyalást tartó bevándorlásügyi közigazgatási bíróság, Svédország) előtt megtámadta a hivatal határozatait. E kereset előterjesztését követően a hivatal úgy határozott, hogy felfüggeszti az átadásra vonatkozó határozat végrehajtását.

- 18 2015. április 29-én a Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolen (Stockholmban tárgyalást tartó bevándorlásügyi közigazgatási bíróság) elutasította ezt a keresetet, mivel többek között úgy ítélte meg, hogy fennáll annak veszélye, hogy őrizetének megszüntetése esetén M. Khir Amayry megszökik, kivonja magát az átadásra vonatkozó határozat végrehajtása alól, vagy azt más módon megghiúsítja. M. Khir Amayry fellebbezést nyújtott be ezen ítélet ellen a kérdést előterjesztő bíróság előtt.
- 19 2015. május 8-án sor került az átadásra vonatkozó határozat végrehajtására. M. Khir Amayry ezt követően visszatért Svédországba, ahol 2015. június 1-jén újabb nemzetközi védelem iránti kérelmet terjesztett elő.
- 20 2015. július 30-án a kérdést előterjesztő bíróság nem engedélyezte a fellebbezést a Förvaltningsrätten i Stockholm – Migrationsdomstolen (Stockholmban tárgyalást tartó bevándorlásügyi közigazgatási bíróság) ítéletének az átadásra vonatkozó részében, az őrizet kérdésére vonatkozó részében viszont igen.
- 21 E körülmények között a Kammarrätten i Stockholm – Migrationsöverdomstolen (stockholmi bevándorlásügyi közigazgatási fellebbviteli bíróság, Svédország) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

- „1) Olyan helyzetben, amikor a menedékkérő nincs őrizetben abban az időpontban, amikor a felelős tagállam beleegyezik az átvételébe, de később őrizetbe veszik – mert csak később kerül sor annak megállapítására, hogy komoly veszély áll fenn az érintett szökésére –, számítható-e a [»Dublin III«] rendelet 28. cikkének (3) bekezdésében előírt hathetes határidő az érintett őrizetbe vételének időpontjától, vagy azt valamely más időponttól kell-e számítani, és ha igen, mely időponttól?
- 2) Olyan helyzetben, amikor a menedékkérő nincs őrizetben abban az időpontban, amikor a felelős tagállam kinyilvánítja a menedékkérővel kapcsolatos átvételi készségét, ellentétes-e a rendelet 28. cikkével a svédhez hasonló olyan nemzeti szabályok alkalmazása, amelyek értelmében a külföldi személy nem tartható végrehajtási őrizetben két hónapnál hosszabb ideig, ha egy hosszabb ideig tartó őrizet igazolásához nem állnak fenn alapos indokok, és a külföldi személy ilyen alapos indokok fennállása esetén is legfeljebb három hónapig, vagy ha a végrehajtás valószínűleg hosszabb időt vesz igénybe a külföldi személy együttműködésének hiánya miatt, illetve ha időbe telik a szükséges dokumentumok beszerzése, legfeljebb tizenkét hónapig tartható őrizetben?
- 3) Új hathetes határidő kezdődik-e az átadás végrehajtására, ha a végrehajtási eljárás újrakezdődik, mihelyt a fellebbezés vagy felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal (lásd a [»Dublin III«] rendelet 27. cikkének (3) bekezdését), vagy le kell-e vonni például azoknak a napoknak a számát, amelyeket az érintett már őrizetben töltött, miután a felelős tagállam beleegyezett az átvételébe vagy visszavételébe?
- 4) Bír-e bármilyen jelentőséggel az, hogy az átadásra vonatkozó határozat ellen fellebbező menedékkérő nem kérte az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését a fellebbezés elbírálásáig (lásd a [»Dublin III«] rendelet 27. cikke (3) bekezdésének c) pontját és (4) bekezdését)?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első és a második kérdéstről

- 22 Az együtt vizsgálandó első és második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében arra a keresi a választ, hogy a „Dublin III” rendelet 28. cikkét úgy kell-e értelmezni, hogy azzal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló, olyan nemzeti szabályozás, amely azt írja elő, hogy olyan

helyzetben, amikor a nemzetközi védelmet kérelmező őrizete azután kezdődik, hogy a megkeresett tagállam elfogadta az átvétel iránti megkeresést, ezen őrizet főszabály szerint legfeljebb két hónapig fenntartható, illetve legfeljebb három hónapig, ha hosszabb őrizetet igazoló, alapos indokok állnak fenn, és legfeljebb tizenkét hónapig, ha valószínűsíthető, hogy az átadás az érintett személy együttműködésének hiánya miatt több időt fog igénybe venni, vagy ha időbe telik a szükséges dokumentumok megszerzése.

- 23 A befogadási irányelv 8. cikkének (1) bekezdéséből kitűnik, hogy nem lehet valakit kizárólag azon okból őrizetbe venni, hogy nemzetközi védelmet kérelmezett.
- 24 Mindazonáltal ezen irányelv 8. cikke (3) bekezdésének f) pontja rendelkezik arról a lehetőségről, hogy a nemzetközi védelmet kérelmezőt a „Dublin III” rendelet 28. cikkének megfelelően őrizetbe vegyék.
- 25 E rendelet 28. cikkének (1) és (2) bekezdéséből következően, noha a tagállamok az átadási eljárások biztosítása érdekében nem vehetnek őrizetbe valamely személyt kizárólag azon okból, hogy az említett rendelet által létrehozott eljárás hatálya alá tartozik, bizonyos körülmények között őrizetbe vehetik, ha komoly veszély áll fenn a szökésére.
- 26 E lehetőséget nevezetesen ugyanezen rendelet 28. cikkének (3) bekezdése szabályozza, amely első albekezdésében úgy rendelkezik, hogy az őrizetnek a lehető legrövidebb ideig kell tartania, és nem lehet hosszabb, mint az átadás megtörténteig előírt közigazgatási eljárások kellő gondossággal történő elvégzéséhez ésszerűen szükséges idő.
- 27 Ezen elv konkretizálása céljából a „Dublin III” rendelet 28. cikke (3) bekezdésének második és harmadik albekezdése külön határidőket szab meg az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresések benyújtására és az átadás végrehajtására. E rendelet 28. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdéséből ezenkívül az következik, hogy ha a megkereső tagállam nem tartja tiszteletben e határidőket, az érintett személy nem tartható tovább őrizetben.
- 28 Az átadás végrehajtására vonatkozó határidőt illetően, amely az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló helyzetben – azaz, amikor az átvétel iránti megkeresést azelőtt elfogadták, hogy az érintett személyt őrizetbe vették volna – egyedülként bír relevanciával, az említett rendelet 28. cikke (3) bekezdése harmadik albekezdésének megszövegezése önmagában nem teszi lehetővé annak meghatározását, hogy e rendelkezés minden olyan helyzetben alkalmazandó-e, amikor a személyt az átadásáig őrizetben tartják, vagy kizárólag akkor, ha a személyt már akkor őrizetben tartják, amikor az említett rendelkezésben szereplő két esemény – azaz egyfelől az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresés elfogadása, másfelől az átadásra vonatkozó határozat elleni fellebbezés vagy felülvizsgálat halasztó hatályának megszűnése – közül az egyik bekövetkezik.
- 29 Ugyanakkor a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint valamely uniós jogi rendelkezés értelmezéséhez nemcsak annak kifejezéseit, hanem szövegkörnyezetét, és annak a szabályozásnak a célkitűzéseit is figyelembe kell venni, amelynek az részét képezi (2013. december 19-i Koushkaki ítélet, C-84/12, EU:C:2013:862, 34. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 30 E tekintetben hangsúlyozni kell, hogy a „Dublin III” rendelet által bevezetett átvételi és visszavételi eljárások célja végső soron az, hogy lehetővé tegye valamely harmadik országbeli állampolgár átadását az általa benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálására e rendelet alapján felelősként kijelölt tagállamnak.
- 31 Ezen eljárások keretében az arra vonatkozó lehetőség, hogy az érintett személyt bizonyos körülmények esetén őrizetbe helyezték, arra irányul, – amint arról az említett rendelet 28. cikkének (2) bekezdése rendelkezik – hogy biztosítsák az átadási eljárásokat, megakadályozva, hogy e személy elszökjön, és ekképpen kivonja magát az esetlegesen vele szemben hozott átadásra vonatkozó határozat végrehajtása alól.

- 32 Ebben az összefüggésben az ugyanezen rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében előírt hathetes átadási határidő választása azt jelzi, hogy az uniós jogalkotó úgy vélte, hogy ennyi időre lehet szükség valamely őrizetben tartott személy átadásának végrehajtásához.
- 33 Márpedig, amennyiben a „Dublin III” rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében bevezetett határidők egyike sem kezdődik az őrizetbe vételtől, annak állítása, hogy e rendelkezés minden olyan helyzetben alkalmazandó, amikor a személyt az átadásáig őrizetben tartják, azt jelentené, hogy az őrizet az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresés elfogadása után hat héttel feltétlenül véget ér, még akkor is, ha az őrizet csupán ezen elfogadást követően kezdődött meg.
- 34 Következésképpen egy ilyen helyzetben az átadás végrehajtása céljából foganatosított őrizet időtartama szükségképpen rövidebb lenne hat hétnél, sőt, bármiféle őrizet kizárt lenne az említett elfogadás utáni hathetes határidő lejártával.
- 35 Ilyen körülmények között a tagállamnak a „Dublin III” rendelet 29. cikkének (1) és (2) bekezdésében az átadás lebonyolítására részére biztosított hat hónapos határidő csupán rövid töredéke állna a rendelkezésére az érintett személy őrizetbe vételének kezdeményezésére, és ez még akkor is így lenne, ha az őrizetbe vétel igazolására alkalmas szökési veszély csupán később nyilvánulna meg.
- 36 Ezenkívül, noha e rendelet 29. cikkének (2) bekezdése azt írja elő, hogy az átadásra nyitva álló határidő legfeljebb tizennyolc hónapra meghosszabbodik, ha az érintett személy ismeretlen helyen tartózkodik, a legalább hat hete szökésben lévő személyt már nem lehetne őrizetbe venni, ha újból az illetékes hatóságok rendelkezésére állna.
- 37 Ezen elemekre tekintettel kitűnik, hogy a jelen ítélet 33. pontjában felvázolt értelmezés egyfelől olyan jellegű, amely jelentősen korlátozná az említett rendelet által szabályozott eljárások hatékonyságát, másfelől féltő, hogy az érintett személyeket szökésre ösztönözná a felelős tagállamnak való átadásuk megakadályozása érdekében, megghiúsítva ekképpen ugyanezen rendelet elveinek és eljárásainak alkalmazását (lásd analógia útján: 2016. március 17-i Mirza ítélet, C-695/15 PPU, EU:C:2016:188, 52. pont; 2017. január 25-i Vilkas ítélet, C-640/15, EU:C:2017:39, 37. pont).
- 38 Egyébiránt ez az értelmezés nem lenne koherens az uniós jogalkotónak a „Dublin III” rendelet (20) preambulumbekkezdésében kifejezett azon szándékával, hogy engedélyezze az őrizetet, ugyanakkor korlátozza annak időtartamát, mivel nem az érintett személy őrizetének időtartama alapján eredményezné ezen őrizet korlátozását vagy kizárását, hanem kizárólag azon az alapon, hogy mennyi idő telt el azután, hogy a megkeresett tagállam az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresést elfogadta.
- 39 Következésképpen a „Dublin III” rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdését úgy kell értelmezni, hogy az őrizetben lévő személy átadásának végrehajtására ebben a rendelkezésben előírt legfeljebb hathetes határidő csupán abban az esetben alkalmazandó, ha az érintett személy már őrizetben van akkor, amikor az e rendelkezésben szereplő események egyike bekövetkezik.
- 40 Ennélfogva, ha az érintett személy átadási őrizete azután kezdődik, hogy a megkeresett tagállam elfogadta az átvétel iránti megkeresést, az őrizet időtartamát csupán akkortól korlátozza az e rendelet 28. cikkének (3) bekezdésében előírt egyik konkrét határidő, amikortól – adott esetben – a fellebbezés vagy felülvizsgálat az említett rendelet 27. cikkének (3) bekezdésével összhangban már nem bír halasztó hatállyal.
- 41 Noha az őrizet maximális időtartamát a „Dublin III” rendelet nem határozza meg, az ilyen őrizetnek mindenképp előzetesen összhangban kell lennie az e rendelet 28. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében szereplő elvvel, amelynek értelmében az őrizetnek a lehető legrövidebb ideig kell tartania, és nem lehet hosszabb, mint az átadás megtörténteig előírt közigazgatási eljárások kellő gondossággal történő elvégzéséhez észszerűen szükséges idő.

- 42 Az illetékes hatóságnak továbbá az említett rendelet 28. cikke (4) bekezdésének megfelelően tiszteletben kell tartania a befogadási irányelvnek a nemzetközi védelmet kérelmezők őrizetbe vételét szabályozó rendelkezéseit, különösen ezen irányelv 9. cikkének (1) bekezdését, amelyből többek között az következik, hogy az őrizetbe vételi okokat érintő közigazgatási eljárásokat kellő gondossággal kell végrehajtani.
- 43 E hatóságnak végül figyelembe kell vennie az Európai Unió Alapjogi Chartája 6. cikkét, mivel a „Dublin III” rendelet 28. cikkének (2) bekezdése a szabadsághoz és a biztonsághoz való alapvető jog gyakorlásának korlátozását írja elő (lásd ebben az értelemben: 2016. február 15-i N. ítélet, C-601/15 PPU, EU:C:2016:84, 49. pont; 2017. március 15-i Al Chodor ítélet, C-528/15, EU:C:2017:213, 36. pont).
- 44 Ebben az összefüggésben az illetékes hatóságnak kell tehát a nemzeti bíróságok felülvizsgálata mellett az átadási eljárást gondosan lefolytatnia, nem meghosszabbítva az őrizetet az ezen eljárás céljából szükséges időt meghaladó ideig, amit minden egyes esetben az említett eljárás konkrét követelményeit figyelembe véve értékel (lásd analógia útján: 2015. július 16-i Lanigan ítélet, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 58. és 59. pont).
- 45 Ezenkívül az érintett személyt nem lehet jóval hosszabb időtartamban őrizetben tartani, mint az a hat hét, amely során az átadást érvényesen végre lehet hajtani, mivel a „Dublin III” rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdéséből következően ezen időtartam főszabály szerint – tekintettel különösen az e rendelet által bevezetett, tagállamok közti átadási eljárás egyszerűsített jellegére – elegendő ahhoz, hogy az illetékes hatóságok sort kerítsenek az átadásra (lásd analógia útján: 2015. július 16-i Lanigan ítélet, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, 60. pont).
- 46 Ennélfogva, mivel az a körülmény, hogy valamely nemzetközi védelmet kérelmező őrizete azután kezdődik, hogy a megkeresett tagállam elfogadta az átvétel iránti megkeresést, nem olyan jellegű, amely különösen megnehezítené a kérelmező átadását, az átadás érvényes végrehajtására rendelkezésre álló három vagy tizenkét hónapos időtartamú őrizet meghaladja az átadás megtörténtéig előírt közigazgatási eljárások kellő gondossággal történő elvégzéséhez észszerűen szükséges időt.
- 47 Egy ilyen helyzetben viszont – tekintetbe véve a tagállamok mérlegelési mozgásterét az uniós jogszabályok végrehajtására irányuló intézkedések elfogadásával összefüggésben – a két hónapos időtartamú őrizetet nem lehet úgy tekinteni, mint amely feltétlenül túlzott mértékű, mindazonáltal az illetékes hatóságnak, a nemzeti bíróságok felülvizsgálata mellett, vizsgálnia kell, hogy ez az időtartam megfelel-e az egyes esetek jellemzőinek.
- 48 Ugyanakkor, abban az esetben, ha az őrizetbe vétel után a „Dublin III” rendelet 27. cikke (3) bekezdésének megfelelően a fellebbezés vagy a felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal, ezt az őrizetet az e rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik és negyedik albekezdése alapján nem lehet az ezen időponttól számított hat hétnél tovább fenntartani.
- 49 Ebből következik, hogy a „Dublin III” rendeletnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 6. cikkének fényében értelmezett 28. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:
- azzal nem ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló, olyan nemzeti szabályozás, amely azt írja elő, hogy olyan helyzetben, amikor a nemzetközi védelmet kérelmező őrizete azután kezdődik, hogy a megkeresett tagállam elfogadta az átvétel iránti megkeresést, ezen őrizet legfeljebb két hónapig fenntartható, amennyiben egyfelől az őrizet időtartama nem haladja meg az átadási eljárás céljából szükséges időt, amit minden egyes esetben ezen eljárás konkrét követelményeit figyelembe véve kell értékelni, és amennyiben, másfelől ez az időtartam adott esetben nem hosszabb, mint az azon időponttól számított hat hét, amikortól a fellebbezés vagy a felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal, és

- azzal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló, olyan nemzeti szabályozás, amely ilyen helyzetben lehetővé teszi az említett őrizet három vagy tizenkét hónapig való fenntartását, amely során az átadást érvényesen végre lehet hajtani.

A harmadik kérdésről

- 50 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt szeretné megtudni, hogy a „Dublin III” rendelet 28. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezés által bevezetett hathetes határidőből, amelyet onnantól kell számítani, hogy a fellebbezés vagy a felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal, le kell vonni azon napok számát, amelyeket az érintett személy már őrizetben töltött, miután valamely tagállam elfogadta az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresést.
- 51 Emlékeztetni kell arra, hogy a „Dublin III” rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdése úgy rendelkezik, hogy ha valamely személyt e rendelet 28. cikke alapján őrizetben tartanak, e személy a gyakorlatban lehetséges legrövidebb időn belül átadásra kerül, de legkésőbb hat héttel azt követően, hogy egy másik tagállam elfogadta az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresést, vagy hat héttel azt követően, hogy a fellebbezés vagy felülvizsgálat az említett rendelet 27. cikkének (3) bekezdésével összhangban már nem bír halasztó hatállyal.
- 52 Ugyanezen rendelet 28. cikkének szövegéből ekképpen az következik, hogy az két különálló hathetes határidőt állapít meg, anélkül hogy meghatározná, hogy ezek összeszámítandók-e, vagy hogy a második határidő bizonyos esetekben lerövidítendő-e.
- 53 Ezt az értelmezést alátámasztja az a funkció, amelyet az uniós jogalkotó e határidőknek tulajdonít.
- 54 Ugyanis, noha a „Dublin III” rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében megállapított határidők hatása e rendelet 28. cikke (3) bekezdésének negyedik albekezdése értelmében az, hogy korlátozzák az őrizetben tartás maximális időtartamát, e határidők célja annak meghatározása, hogy az átadást milyen időtartamon belül kell végrehajtani, és ekképpen bizonyos esetekben az említett rendelet 29. cikkének (1) bekezdésében e célból bevezetett, főszabály szerinti határidők helyébe lépnek.
- 55 Márpedig, ameddig az átadásra vonatkozó határozat ellen benyújtott fellebbezés vagy felülvizsgálat halasztó hatállyal bír, *per definitionem* lehetetlen az átadást végrehajtani, amely okból az e célból előírt határidő ebben az esetben csupán akkor kezdődhet, amikor az átadás jövőbeni foganatosításáról elvben megállapodtak, és már csupán annak részleteit kell rendezni, azaz attól az időponttól számítva, amikor a halasztó hatály megszűnik (lásd analógia útján: 2009. január 29-i Petrosian ítélet, C-19/08, EU:C:2009:41, 45. pont).
- 56 Ilyen helyzetben mindkét tagállamnak ugyanazokkal a gyakorlati nehézségekkel kell szembesülnie az átadás megszervezésével összefüggésben, mint amelyekkel akkor szembesült volna, ha az átadást közvetlenül az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresés elfogadása után foganatosítani lehetett volna, következésképpen e tagállamoknak ugyanazzal a hathetes határidővel kellene rendelkezniük az átadás technikai részleteinek rendezésére, illetve annak végrehajtására (lásd analógia útján: 2009. január 29-i Petrosian ítélet, C-19/08, EU:C:2009:41, 43. és 44. pont).
- 57 Az a körülmény, hogy az érintett személy már őrizetben volt, amikor a fellebbezés vagy a felülvizsgálat halasztó hatálya megszűnt, önmagában nem olyan jellegű, amely jelentősen megkönnyítené az átadást, mivel a tagállamok nem tudják annak technikai részleteit rendezni, míg az elveiben, de még az időpontjában sem állapodtak meg.

- 58 Ezenkívül, azokban az esetekben, amikor az érintett személy a fellebbezést vagy a felülvizsgálatot csupán több hét őrizet után nyújtja be, a „Dublin III” rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében megállapított második határidő esetleges csökkentése azon napok számával, amikor e személy már őrizetben volt, a gyakorlatban megfoszthatná az illetékes hatóságot minden lehetőségtől, hogy az átadást az őrizet megszüntetése előtt végrehajtsa, és ekképpen megakadályozhatná abban, hogy hatékonyan éljen az uniós jogalkotó által biztosított azon lehetőséggel, hogy az érintett személy szökése komoly veszélyének elhárítása érdekében foganatosítsa e személy őrizetét.
- 59 Következésképpen a harmadik kérdésre azt kell válaszolni, hogy a „Dublin III” rendelet 28. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által bevezetett hathetes határidőből, amelyet onnantól kell számítani, hogy a fellebbezés vagy a felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal, nem kell levonni azon napok számát, amelyeket az érintett személy már őrizetben töltött, miután valamely tagállam elfogadta az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresést.

A negyedik kérdéstről

- 60 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt szeretné megtudni, hogy a „Dublin III” rendelet 28. cikkének (3) bekezdését úgy kell-e értelmezni, hogy az e rendelkezés által bevezetett hathetes határidő, amelyet onnantól kell számítani, hogy a fellebbezés vagy a felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal, akkor is alkalmazandó, ha az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését az érintett személy nem kérte kifejezetten.
- 61 A „Dublin III” rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdéséből kitűnik, hogy az átadás végrehajtására nyitva álló, e rendelkezés által bevezetett második határidőt onnantól kell számítani, hogy a fellebbezés vagy felülvizsgálat e rendelet 27. cikkének (3) bekezdésével összhangban már nem bír halasztó hatállyal.
- 62 Amint az a jelen ítélet 55. pontjában megállapításra került, e szabály célja, hogy elegendő időt biztosítson az illetékes hatóságnak arra, hogy az őrizetben lévő személy átadását végrehajtsa, figyelembe véve azt a tényt, hogy ha az átadásra vonatkozó határozat ellen benyújtott fellebbezés vagy felülvizsgálat halasztó hatállyal bír, csupán akkor lehet az átadást foganatosítani, ha ez a halasztó hatály már megszűnt.
- 63 Hangsúlyozni kell ekképpen, hogy az a körülmény, hogy a fellebbezés vagy a felülvizsgálat halasztó hatályát elismerik, e tekintetben meghatározó, amennyiben akadályát képezi az átadásnak, és nincs döntő szerepe annak, hogy az érintett személy nyújtott-e be az átadásra vonatkozó határozat felfüggesztése iránti előzetes kérelmet.
- 64 Meg kell egyébiránt állapítani, hogy az uniós jogalkotó anélkül utalt a halasztó hatálynak a „Dublin III” rendelet „27. cikkének (3) bekezdésével összhangban” történő megszűnésére, hogy különbséget tett volna azon tagállamok között, amelyek e rendelet 27. cikke (3) bekezdésének a) és b) pontja szerint úgy határoztak, hogy a fellebbezésnek vagy a felülvizsgálatnak a törvény erejénél fogva halasztó hatályt tulajdonítanak, és azon tagállamok között, amelyek úgy határoztak, hogy attól teszik függővé e halasztó hatály biztosítását, hogy az említett rendelet 27. cikke (3) bekezdésének c) pontja alapján az érintett személy kérelme folytán hoznak-e ilyen értelmű bírósági határozatot.
- 65 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az uniós jogalkotónak nem állt szándékában, hogy a nemzetközi védelem iránti kérelmek gyors feldolgozásának követelménye érdekében feláldozza a nemzetközi védelmet kérelmezők bírói jogvédelmét (lásd ebben az értelemben: 2016. június 7-i Ghezelbash ítélet, C-63/15, EU:C:2016:409, 57. pont).

- 66 Ebből következik, hogy azok a tagállamok, amelyek növelni kívánták a kérelmezők bírói jogvédelmét azáltal, hogy a törvény erejénél fogva halasztó hatályt tulajdonítottak az átadásra vonatkozó határozat ellen benyújtott fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak, a gyorsaság követelményének tiszteletben tartására hivatkozva nem hozhatók kedvezőtlenebb helyzetbe azon tagállamoknál, amelyek ezt nem látták szükségesnek. Márpedig ez lenne a helyzet, ha az előbbi tagállamoknak nem állna elegendő idő a rendelkezésükre az átadás végrehajtására, ha az érintett személy őrizetben van, és úgy dönt, hogy fellebbezéssel él (lásd analógia útján: 2009. január 29-i Petrosian ítélet, C-19/08, EU:C:2009:41, 49. és 50. pont).
- 67 Kétségtelen, hogy a „Dublin III” rendelet 28. cikkének (3) bekezdése nem utal közvetlenül az e rendelet 27. cikkének (4) bekezdésében előírt azon esetre, amikor az átadás végrehajtásának felfüggesztése nem a törvényből vagy valamely bírósági határozatból, hanem az illetékes hatóság által hozott határozatból következik.
- 68 Ilyen esetben azonban az érintett személy olyan helyzetben van, amely minden ponton összehasonlítható azon személy helyzetével, akinek a fellebbezése vagy felülvizsgálata az említett rendelet 27. cikkének (3) bekezdése alapján halasztó hatállyal bír.
- 69 Ilyen körülmények között kitűnik egyfelől, hogy az őrizet itt is szükséges maradhat a fellebbezés vagy a felülvizsgálat elbírálásáig, másfelől, hogy nem lenne igazolt ezt az őrizetet a fellebbezésről vagy a felülvizsgálatról hozott jogerős határozat meghozatalát követően hat hétnél tovább meghosszabbítani.
- 70 Továbbá a „Dublin III” rendelet 28. cikke (3) bekezdésének harmadik albekezdésében és 29. cikke (1) bekezdésének első albekezdésében használt kifejezések hasonlósága okán, valamint abból a tényből következően, hogy mindkét rendelkezésnek az a célja, hogy meghatározza azt az időtartamot, amely alatt az átadást végre kell hajtani, főszabály szerint megszorítóbb értelmezést kellene alkalmazni e két rendelkezésre, amelyekben kizárólag az e rendelet 27. cikke (3) bekezdéséből következő felfüggesztő hatály szerepel.
- 71 Ebből következően az ilyen értelmezés azt jelentené az említett rendelet 29. cikkének (1) bekezdése alapján, hogy ha az illetékes hatóság olyan személy javára él az ugyanezen rendelet 27. cikkének (4) bekezdésében előírt lehetőséggel, aki nincsen őrizetben, az átadás végrehajtására nyitva álló határidőt mégis onnantól kellene számítani, hogy valamely másik tagállam az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresést elfogadta. Ez az értelmezés ennél fogva a gyakorlatban olyan jellegű lenne, amely nagymértékben megfosztaná ezt a rendelkezést a hatékony érvényesüléstől, mivel nem lehetne anélkül alkalmazni, hogy ne merülne fel annak veszélye, hogy megakadályozzák az átadásnak a „Dublin III” rendeletben meghatározott határidők szerinti foganatosítását.
- 72 Hangsúlyozni kell azt is, hogy az említett értelmezést abból az okból sem lehet támogatni, hogy jobban hozzájárulna az érintett személy szabadságának és biztonságának védelméhez. Ugyanis az ellentétes értelmezés nem azt eredményezi, hogy növeli az őrizetben tartás lehetőségeit, hanem éppen azt, hogy az őrizet maximális időtartamára nézve pontos korlát alkalmazását biztosítja minden olyan esetben, amikor ezt az őrizetet a fellebbezés vagy a felülvizsgálat felfüggesztő jellege miatt meghosszabbították.
- 73 A fentiekre tekintettel azt kell válaszolni a negyedik kérdésre, hogy a „Dublin III” rendelet 28. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által bevezetett hathetes határidő, amelyet onnantól kell számítani, hogy a fellebbezés vagy a felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal, akkor is alkalmazandó, ha az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését az érintett személy nem kérte kifejezetten.

A költségekről

⁷⁴ Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (harmadik tanács) a következőképpen határozott:

1) Az egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról szóló, 2013. június 26-i 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az Európai Unió Alapjogi Chartája 6. cikkének fényében értelmezett 28. cikkét úgy kell értelmezni, hogy:

- azzal nem ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló, olyan nemzeti szabályozás, amely azt írja elő, hogy olyan helyzetben, amikor a nemzetközi védelmet kérelmező őrizete azután kezdődik, hogy a megkeresett tagállam elfogadta az átvétel iránti megkeresést, ezen őrizet legfeljebb két hónapig fenntartható, amennyiben egyfelől az őrizet időtartama nem haladja meg az átadási eljárás céljából szükséges időt, amit minden egyes esetben ezen eljárás konkrét követelményeit figyelembe véve kell értékelni, és amennyiben, másfelől ez az időtartam adott esetben nem hosszabb, mint az azon időponttól számított hat hét, amikortól a fellebbezés vagy a felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal, és
- azzal ellentétes az alapeljárásban szóban forgóhoz hasonló, olyan nemzeti szabályozás, amely ilyen helyzetben lehetővé teszi az említett őrizet három vagy tizenkét hónapig való fenntartását, amely során az átadást érvényesen végre lehet hajtani.

2) A 604/2013 rendelet 28. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által bevezetett hathetes határidőből, amelyet onnantól kell számítani, hogy a fellebbezés vagy a felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal, nem kell levonni azon napok számát, amelyeket az érintett személy már őrizetben töltött, miután valamely tagállam elfogadta az átvétel vagy visszavétel iránti megkeresést.

3) A 604/2013 rendelet 28. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az e rendelkezés által bevezetett hathetes határidő, amelyet onnantól kell számítani, hogy a fellebbezés vagy a felülvizsgálat már nem bír halasztó hatállyal, akkor is alkalmazandó, ha az átadásra vonatkozó határozat végrehajtásának felfüggesztését az érintett személy nem kérte kifejezetten.

Aláírások